

Sygn. akt X K 967/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2016r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w X Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Joanna Jurkiewicz

Protokolant: Marek Madaj

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej G.-Ś. w G. Z. L.

po rozpoznaniu w dniu 23.02.2016r. sprawy **M. G.**, syna J. i K., urodzonego (...) w W., PESEL (...),

oskarżonego o to, że:

w dniu 08 sierpnia 2015 roku w G. na ul. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, co zostało potwierdzone badaniem urządzeniem A., gdzie uzyskano wynik I badanie – 0,56 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, II badanie – 0,58 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz urządzeniem A., gdzie uzyskano wynik I badanie – 0,61 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, II badanie 0,56 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził pojazd mechaniczny marki V. (...) o numerze rej. (...) w ruchu lądowym,

tj. o przestępstwo z art. 178a§1 k.k.

I. Ustalając, że w okolicznościach nie budzących wątpliwości oskarżony M. G. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu, który stanowi występki określony w art. 178a§1 k.k. i przyjmując, że wina oskarżonego oraz społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, na podstawie art. 66§1 i 2 k.k. oraz art. 67§1 k.k. warunkowo umarza wobec niego postępowanie na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata.

II. Na podstawie art. 67§3 k.k. w zw. art. 39 pkt 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku.

III. Na podstawie art. 63§3 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 08.08.2015r. do dnia 23.02.2016r.

IV. Na podstawie art. 67§3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 5.000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

V. Na podstawie art. 626§1 k.p.k., art. 627 k.p.k. w zw. z art. 629 k.p.k. oraz na podstawie art. 1 i art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 r. nr 49 poz. 223 z późn. zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania oraz kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty

Na oryginale właściwy podpis

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Mieszkający w W. M. G. przebywał na urlopie w G.. W dniu 07.08.2015r. w godzinach od południa do późnego wieczora spożywał alkohol w postaci piwa oraz drinków zawierających wódkę. Następnie położył się spać.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. G. (k. 19-20, 167v).

W dniu 08.08.2015r. M. G. wstał przed godziną 09.00, nie zjadł śniadania. Około godziny 09.00 postanowił pojechać po produkty spożywcze do pobliskiego sklepu. Wsiadł do samochodu osobowego V. (...) o numerze rej. (...) i jechał ulicą (...). Po kilkuset metrach został zatrzymany przez funkcjonariuszy policji do rutynowej kontroli. M. G. przebadano na zawartość alkoholu w organizmie urządzeniem A., otrzymano wyniki:

- o godzinie 09.07 – 0,56 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,
- o godzinie 09.24 – 0,58 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

oraz urządzeniem A., którym otrzymano wyniki:

- o godzinie 09.38 – 0,61 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,
- o godzinie 10.02 – 0,56 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowód: notatka (k. 1), protokół z przebiegu badania (k. 2-3), wyjaśnienia oskarżonego M. G. (k. 19-20, 167v-168), zeznania świadka M. R. z dnia 08.08.2015r.

M. G. został zatrzymany.

Dowód: protokół zatrzymania (k. 7), wyjaśnienia oskarżonego M. G. (k. 20).

W toku postępowania przygotowawczego dopuszczono dowód z opinii dwóch biegłych lekarzy psychiatrów, którzy zgodnie wskazali, że M. G. nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo. W czasie czynu nie miał zniesionej ani ograniczonej zdolności do jego rozpoznania. Okoliczności z art. 31§1 i 2 k.k. nie mają w stosunku do niego zastosowania.

Dowód: opinia sądowo-psychiatryczna (k. 34-37).

M. G. w przeszłości nie był karany. Posiada wykształcenie wyższe. Pracuje na stanowisku kierowniczym, zarabiając około 9.000 zł. miesięcznie. Jest bezdzietnym kawalerem, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Opiekuje się starszymi, schorowanymi rodzicami. Posiada prawo jazdy kategorii B od 19.09.1991r.

Dowód: kopia dokumentu prawa jazdy (k. 14), karta karna (k. 31, 32, 134), umowa o pracę (k. 101), dokumentacja lekarska (k. 102-115), dane osobopoznawcze (k. 167), wyjaśnienia oskarżonego M. G. (k. 168).

Oskarżony M. G. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił zgodnie z ustalonym stanem faktycznym.

Wyjaśnienia oskarżonego M. G. (k. 19-20, 167v-168).

Sąd zważył, co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje bez żadnych wątpliwości, że oskarżony M. G. dopuścił się popełnienia czynu zarzucanego mu oskarżeniem.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy, uznając, że zostały sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami, przez osoby do tego uprawnione, w granicach ich kompetencji, a forma oraz treść dokumentów nie była przez strony kwestionowana. W szczególności Sąd uznał za wiarygodny

materiał dowodowy opinię sądowo-psychiatryczną, która jest pełna, jasna, wewnętrznie niesprzeczna, a wnioski wypływają logicznie z jej treści. Ponadto została ona sporządzona przez osoby legitymujące się stosownymi kompetencjami do wydania opinii w powyższym zakresie.

Sąd oparł się także na wyjaśnieniach oskarżonego złożonych zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i na rozprawie przed Sądem. Wyjaśnienia te stanowią w zasadzie potwierdzenie informacji zawartych w dokumentach. M. G. potwierdził, że poprzedniego dnia od południa do późnych godzin wieczornych spożywał alkohol, a następnie w dniu 08.08.2015r. drogą publiczną w G. S. prowadził pojazd mechaniczny – samochód osobowy.

Na wiarę zasługują także złożone w postępowaniu przygotowawczym i ujawnione na rozprawie zeznania świadka M. R. – funkcjonariusza policji, który zatrzymał pojazd kierowany przez oskarżonego i dokonywał badania M. G. na zawartość alkoholu w organizmie. Są one niesprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że M. G. w dniu 08 sierpnia 2015 roku kierował samochodem osobowym V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), tj. pojazdem mechanicznym w G. w ruchu lądowym, na drodze publicznej – ulicy (...). Gdy prowadził pojazd mechaniczny miał we krwi ponad promil alkoholu, tj. zgodnie z art. 115§16 pkt 1 k.k. znajdował się w stanie nietrzeźwości. Tym samym wypełnił wszystkie znamiona przestępstwa prowadzenia pojazdu mechanicznego pod wpływem alkoholu, tj. występku z art. 178a§1 k.k.

Sąd wziął pod uwagę, że w sprawie występuje cały szereg okoliczności łagodzących, dotyczących zarówno samego oskarżonego, jak i czynu, którego się dopuścił:

- oskarżony jest osobą, która nigdy nie była karana,
- oskarżony posiada wykształcenie wyższe, pracuje na stanowisku menadżerskim,
- oskarżony ma starszych, schorowanych rodziców, którzy nie mają innego opiekuna poza nim,
- oskarżony oświadczył zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i na rozprawie przed Sądem, że bardzo żałuje swojego czynu,
- droga, którą jechał oskarżony, jest drogą podrzędną, na której natężenie ruchu w sobotę w godzinach rannych, a więc w momencie, kiedy doszło do zdarzenia, jest niewielkie,
- fakt, że do spożywania alkoholu doszło nie bezpośrednio przed tym jak oskarżony wsiadł do samochodu i zaczął nim kierować, ale dzień wcześniej.

W zasadzie jedyną okolicznością obciążającą, jaką Sąd dostrzegł, była znaczna ilość alkoholu w organizmie oskarżonego – przekraczająca jeden promil.

Biorąc powyższe pod uwagę, a także to, jakie ewentualne skazanie miałoby konsekwencje dla oskarżonego, który prawdopodobnie utraciłby obecne stanowisko pracy, Sąd doszedł do przekonania, że cele postępowania zostaną spełnione w także przypadku jego warunkowego umorzenia przedmiotowego.

Spełnione zostały wszystkie ustawowe przesłanki zastosowania instytucji z art. 66§1 k.k.:

- czyn oskarżonego zagrożony jest karą, której górna granica wynosi dwa lata pozbawienia wolności,
- społeczna szkodliwość czynu nie jest znaczna,
- wina oskarżonego nie jest znaczna,
- oskarżony nie był karany,

- dotychczasowy sposób życia oskarżonego zarówno przed popełnieniem przestępstwa jak i po jego popełnieniu, pozwala przypuszczać, że M. G. nie popełni przestępstwa i będzie przestrzegał porządku prawnego w przyszłości.

Mając na uwadze powyższe Sąd warunkowo umorzył postępowanie na okres dwóch lat próby. Ponieważ oskarżony dopuścił się popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, ale jednocześnie mając na uwadze, że zrobił to po raz pierwszy, Sąd mając możliwość orzeczenia zakazu do dwóch lat – orzekł roczny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, na poczet którego zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy. Sąd zasądził także na rzecz Funduszu P:omocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 zł.

Nie znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonego, który posiada stosunkowo wysokie dochody, jak również nie ma nikogo na utrzymaniu, Sąd obciążył go kosztami sądowymi, w tym opłatą, w całości.

Sędzia SR J. J. (1)